

**MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
DIRECTIA GENERALA DE SOLUTIONARE A CONTESTATIILOR**

**DECIZIA nr. _____/_____2006
privind solutionarea contestatiei depusa de
X**

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de Directia generala a finantelor publice, printr-o adresa, inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala, Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor, asupra contestatiei formulata de X, impotriva Deciziei de impunere emisa in baza Raportului de inspectie fiscala de catre organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei generale a finantelor publice - Activitatea de control fiscal.

Contestatia are ca obiect:

- impozit pe profit;
- majorari de intarziere aferente impozitului pe profit;
- penalitati aferente impozitului pe profit;
- taxa pe valoarea adaugata;
- majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata;
- penalitati aferente taxei pe valoarea adaugata.

Totodata, societatea contesta dispozitia de masuri emisa de organele de inspectie fiscala.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art. 177 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicata, in raport de data la care a fost primita Decizia de impunere, asa cum rezulta din semnatura de primire a administratiei S.C. X S.R.L. si din data depunerii contestatiei, conform stampilei registraturii Directiei generale a finantelor publice.

Vazand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.175 si art.179 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor, este investita sa se pronunte asupra contestatiei.

I. S.C. X S.R.L. contesta obligatiile stabilite in sarcina sa de organele de inspectie fiscala ale Directiei generale a finantelor publice – Activitatea de control fiscal prin decizia de impunere, precizand urmatoarele:

In urma unui control fiscal efectuat de reprezentantii D.G.F.P. la S.C. X S.R.L. a fost verificata activitatea economica a societatii pentru perioada 01.07.2002 – 26.09.2006 si s-a constatat ca in perioada 01.01.2004 – 31.08.2005 au fost inregistrate pe cheltuieli un numar de 274 facturi fiscale emise sub antetul unor firme fantoma sau firmele nu recunosc ca reale tranzactiile comerciale inscrise in aceste facturi, iar S.C. X S.R.L. a dedus ilegal cheltuieli.

Contestatorul sustine ca societatea a inregistrat in contabilitate toate achizitiile de marfuri si ca a fost platita taxa pe valoarea adaugata si impozitul pe profit aferent.

Societatea mentioneaza ca si in cazul in care aprovizionarea s-ar fi facut de la firme "fantoma" – lucru pe care ei nu aveau de unde sa il stie - aceasta imprejurare nu putea influenta impozitul pe profit deoarece indiferent de unde s-a facut aprovizionarea , s-au efectuat cheltuieli de aprovizionare deductibile fiscal.

In aceasta situatie, beneficiarul acestor marfuri a achitat furnizorilor atat contravaloarea marfurilor in numele firmelor fictive, cat si taxa pe valoarea adaugata corespunzatoare. Acest lucru rezulta din actele de la dosarul cauzei unde pe langa facturile considerate fictive sunt atasate si chitantele de plata a acestora.

Deci, contestatorul considera ca furnizorii de marfuri si-au incasat intreaga suma inscrisa in facturile respective, atat contravaloarea marfurilor cat si taxa pe valoarea adaugata pe care au colectat-o, creindu-si ei obligatii fiscale ce rezulta din aceste operatiuni comerciale.

Astfel, S.C. X S.R.L. considera ca in mod eronat s-a constatat ca aprovizionarea s-a facut de la firme fictive deoarece aceasta s-a efectuat prin intermediul firmelor fictive dar de la firme reale. Deci nu prima veriga a fost fictiva, ci veriga a doua in lantul acestor operatiuni comerciale,

considerate nelegale de organul de control. In consecinta, contravaloarea marfii cumparate si taxa pe valoarea adaugata totala pentru cele 274 facturi au fost achitate prin chitante in baza facturilor furnizorilor care au colectat aceasta taxa si carora le revenea obligatia decontarii TVA-ului cu bugetul statului.

Totodata, aceste marfuri au fost vandute clientilor pe baza de facturi inregistrate la venituri si incasate prin banca conform fiselor de cont analitic CLIENTI si fiselor de magazie de unde reiese ca aceste marfuri au intrat in patrimoniul societatii si pe urma au fost vandute clientilor.

In anul 2004, societatea inregistreaza venituri din vanzarea marfurilor, cheltuieli aferente acestor venituri, rezultand profit impozabil si impozit pe profit, care s-a achitat la bugetul de stat cu ordine de plata si chitanta, conform balantei de verificare la 31.12.2004.

In perioada 01.01.2005 – 31.08.2005, societatea realizeaza venituri din vanzarea marfurilor, cheltuieli, profit impozabil si impozit pe profit, care s-a achitat cu chitanta, conform balantei de verificare la 31.12.2005.

Contestatorul sustine ca valoarea de X lei reprezinta costul marfurilor achizitionate de la furnizori pentru a fi vandute clientilor in vederea realizarii de venituri si nu pentru a diminua baza de impozitare asa cum rezulta din Raportul de Inspectie fiscala.

Referitor la capitolul III punctul 3 TVA – perioada verificata 01.07.2002 – 31.07.2006, in perioada 01.01.2003 – 31.12.2003 organul de inspectie fiscala a constatat ca societatea a dedus TVA de pe un numar de 69 facturi , care in urma verificarii incrucisate solicitate Garzii Financiare s-a constatat a fi facturi emise sub antetul unor firme fantoma, sau ca societatile in numele carora s-au emis aceste facturi nu recunosc tranzactiile respective. Situatiia acestor facturi este prezentata in Procesul Verbal de Constatate, rezultand ca societatea a dedus nelegal TVA. S.C. X S.R.L. contesta acest lucru si sustine ca a achitat integral si real aceste facturi furnizorilor.

De asemenea, din Procesul verbal de Constatate al Garzii Financiare rezulta ca societatea a dedus TVA in perioada 01.01.2004 – 31.08.2005 de pe un numar de 274 facturi care s-au dovedit a fi facturi emise sub antetul unor firme de tip “fantoma” sau ca societatile sub antetul carora s-au emis aceste documente nu recunosc tranzactiile respective , sau ca facturile nu le apartin acestora.

Astfel, din situatiia detaliata a facturilor pentru perioada 01.01.2004 – 31.08.2005, prezentata in anexa 5, rezulta ca S.C. X S.R.L. a

dedus nelegal TVA. S.C. X S.R.L. contesta si acest lucru si sustine ca a achitat integral si real aceste facturi furnizorilor.

In perioada 01.01.2003 – 31.12.2003 S.C. X S.R.L. inregistreaza TVA de plata si achita cu ordin de plata.

In anul 2004 societatea inregistreaza TVA de plata, conform balantei de verificare de la 31.12.2004.

In perioada 01.01.2005 – 31.08.2005 societatea inregistreaza TVA de plata, conform balantei de verificare la 31.08.2005.

Organul de inspectie fiscala a stabilit in urma controlului un TVA suplimentar de plata, majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata si penalitati aferente taxei pe valoarea adaugata. S.C. X S.R.L. contesta acest lucru sustinand ca a achitat integral si real aceste facturi furnizorilor, a realizat si a inregistrat profit pentru care s-a calculat si platit impozit pe profit si TVA de plata, dupa cum rezulta din balantele de verificare. Asadar, in viziunea contestatorului, venituri fara cheltuieli nu se pot realiza, iar pentru facturile emise de acesti furnizori raspunderea nu revine administratorului S.C. X S.R.L. Societatea contesta si modul de calcul al impozitului pe profit si a accesoriilor deoarece considera ca nu intreaga valoare a marfii achizitionate constituie profit care sa se impoziteze.

S.C. X S.R.L. solicita anulara partiala a actelor fiscale atacate potrivit celor mentionate mai sus si suspendarea executarii actelor atacate pana la solutionarea irevocabila a prezentei contestatii.

II. Prin raportul de inspectie fiscala, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestate, organele de inspectie fiscala ale Directiei generale a finantelor publice – Activitatea de control fiscal, au constatat urmatoarele:

In ceea ce priveste impozitul pe profit, in urma unui control fiscal efectuat de reprezentantii D.G.F.P. la S.C. X S.R.L. a fost verificata activitatea economica a societatii pentru perioada 01.07.2004 – 30.06.2006. Din verificarile incrucisate efectuate de organele de control ale Garzii Financiare si consemnate in Procesul-verbal de constatare s-a constatat ca in perioada 01.01.2004 – 31.08.2005 au fost inregistrate pe cheltuieli un numar de 274 facturi fiscale emise sub antetul unor firme fantoma sau firmele nu recunosc ca reale tranzactiile comerciale inscrise in aceste facturi, iar S.C. X S.R.L. a dedus ilegal cheltuieli.

Organele de inspectie fiscala nu iau in considerare justificarile prezentate de administratorul societatii in Nota explicativa cu privire la inregistrarea in evidenta contabila a acestor facturi.

Faptele constatate se incadreaza in prevederile art.11, lit. c) si e) din Legea nr.87/1994 – pentru combaterea evaziunii fiscale. Prin intrarea in vigoare din 27.08.2005 a Legii nr. 241/2005 pentru prevenirea si combaterea evaziunii fiscale, faptele constatate se incadreaza si in prevederile art.9 alin (1) , lit. c) al acestei legi.

Prin neadmitarea la cheltuieli a sumei de X lei si incadrarea acestora la cheltuieli nedeductibile organul de inspectie fiscala a stabilit un profit impozabil suplimentar, pentru care s-a calculat un impozit pe profit suplimentar.

In ceea ce priveste taxa pe valoarea adaugata perioada verificata este 01.07.2002 – 31.07.2006. Din verificarea jurnalelor de cumparari si confruntarea cu documentele care au stat la baza deducerii de TVA, organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea a dedus TVA in perioada 01.01.2003 – 31.12.2003 de pe un numar de 69 de facturi, care in urma verificarilor incrucisate solicitate Garzii Financiare s-a constatat a fi facturi emise sub antetul unor firme de tip fantoma, sau ca societatile in numele carora s-au emis aceste facturi nu recunosc tranzactiile respective. Situatia detaliata a verificarilor incrucisate prin care se face dovada ca facturile respective nu sunt documente legale pentru deducerea de TVA este prezentata in Procesul verbal de constatare. Rezulta ca societatea a dedus nelegal TVA.

Cele 69 de facturi neadmise la deducere au fost ridicate de organele de inspectie fiscala intocmindu-se in acest sens Proces-verbal de ridicare de inregistrari, incheiat la data de 10.04.2006, urmand a fi predate organelor de politie in vederea continuarii investigatiilor.

De asemenea, din informatiile furnizate de organele de inspectie fiscala ale Garzii Financiare si consemnate in procesul verbal de constatare, rezulta ca societatea a dedus TVA in perioada 01.01.2004 – 31.08.2005 de pe un numar de 274 de facturi care de asemenea s-au dovedit a fi facturi emise sub antetul unor firme de tip fantoma sau ca societatile sub antetul carora s-au emis aceste documente nu recunosc tranzactiile respective , sau ca facturile nu le apartin acestora.

Din situatia detaliata a facturilor pentru perioada 01.01.2004 – 31.08.2005 rezulta ca societatea S.C. X S.R.L. a dedus nelegal TVA.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca s-au incalcat prevederile art.24, alin. (1), lit. a) si ale art.29 lit. b) din Legea nr. 345/2002 privind TVA, art.145, alin. (8) lit. a) din Legea nr. 571/2003. De asemenea

s-au incalcat si prevederile art.6 din HG 831/1997, art. 6 din Legea contabilitatii nr. 82/1991 si art.4 si art.5 din Legea nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale si art.11, lit. c) din aceeași lege. Prin intrarea in vigoare a Legii nr. 241/27.08.2005 privind prevenirea si combaterea evaziunii fiscale, faptele constatate se incadreaza in prevederile art.8 si art.9 alin (1) lit. c) al acestei legi.

Din situatia detaliata a TVA-ului pentru perioada verificata rezulta ca organele de inspectie fiscala au stabilit suplimentar TVA de plata.

Pentru neachitarea la scadenta a obligatiilor de plata suplimentare s-au calculat dobanzi si penalitati de intarziere . Accesoriile la sumele suplimentare au fost calculate de catre organele de inspectie fiscala pana la data de 25.09.2006.

Prin doua adrese, Garda Financiara – Comisariatul Regional a inaintat catre Parchetul de pe langa Tribunal sesizarea penala asupra operatiunilor efectuate de S.C. X S.R.L. in ceea ce priveste impozitul pe profit si taxa pe valoarea adaugata.

III. Luand in considerare constatarile organelor de inspectie fiscala, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative in vigoare in perioada verificata, invocate de contestatoare si organele de inspectie fiscala, se retine:

1. Referitor la suma totala de X lei reprezentand impozit pe profit stabilit suplimentar, majorari de intarziere aferente impozitului pe profit, penalitati aferente impozitului pe profit, taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar, majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata si penalitati aferente taxei pe valoarea adaugata cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor se poate investi cu solutionarea pe fond, in conditiile in care organele de inspectie fiscala au transmis organelor de cercetare penala sesizare penala.

In fapt, prin doua adrese , Garda Financiara – Comisariatul Regional a inaintat catre Parchetul de pe langa Tribunal sesizarea penala asupra operatiunilor efectuate de S.C. X S.R.L. in ceea ce priveste impozitul pe profit si taxa pe valoarea adaugata.

In urma verificarilor s-a constatat inregistrarea in evidenta contabila a societatii pe perioada 01.01.2004 – 31.08.2005, a unui numar

de 75 facturi fiscale false (fara elementele de securitate implementate de Imprimeria Nationala) emise de societati de tip fantoma. Existand indicii ca si alte facturi sunt emise sub antetul unor furnizori falsi si ca operatiunile din facturi nu sunt reale, s-a solicitat verificarea, cu sprijinul a 11 sectii ale Garzii financiare, a realitatii si legalitatii emiterii inca a unui numar de 195 facturi fiscale emise de un numar de 18 furnizori. Urmare a verificarilor efectuate s-a constatat ca facturile nu au fost emise in conditii de realitate si legalitate sub antetul acestor furnizori, unii dintre ei nefiind inmatriculati la Oficiul registrului Comertului, altii nefunctionand legal la sediile sociale declarate, iar in unele cazuri formularele de facturi nu apartin emitentilor fiind ridicate in mod fraudulos de la distribuitorii autorizati.

Urmare a acestor verificari, s-a constatat ca in mod nelegal au fost inregistrate in evidenta contabila un numar de 274 facturi fiscale de cumparare, emise sub antetul unui numar de 31 societati de tip fantoma pentru granule PVC si deseuri PVC.

De asemenea, s-a constatat ca platile evidentiata in contabilitate sunt fictive, precum si receptiile intocmite pentru aceste marfuri, scopul inregistrarii in contabilitate de astfel de operatiuni fiind deducerea nelegala a TVA si a cheltuielilor cu marfurile din aceste facturi si sustragerea pe aceasta cale de la plata TVA si impozitului pe profit.

Constatarile de mai sus au fost efectuate prin Procesul verbal de constatare, trimis Parchetului de pe langa Tribunal cu sesizare penala si DGFP cu sesizare penala.

Organele de inspectie fiscala au solicitat inceperea cercetarilor in vederea constatarii existentei sau inexistentei elementelor constitutive ale infractiunilor prevazute de art.11 lit. c) teza II si lit. e) din Legea 87/1994 si de art.37 al Legii 82/1991, precum si stabilirea persoanelor vinovate de savarsirea acestora. Se mentioneaza ca faptele de evaziune fiscala constatate, sunt incriminate ca atare si prin intrarea in vigoare a Legii 241/2005, ele intrand sub incidenta art.8 si art.9 lit. c) ale acestei legi.

In drept, art.184 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, precizeaza:

“Suspendarea procedurii de solutionare a contestatiei pe cale administrativa

(1) Organul de solutionare competent poate suspenda, prin decizie motivata, solutionarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existenta indiciilor săvârșirii unei infractiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra solutiei ce urmează să fie dată în procedură administrativă;[...]

Astfel, între stabilirea obligatiilor bugetare constatate prin Raportul de inspectie fiscala de organele de inspectie fiscala ale Directiei generale a finantelor publice, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere și stabilirea caracterului infraccional al faptelor savarsite exista o stransa interdependentă de care depinde solutionarea cauzei pe cale administrativa.

Aceasta interdependentă consta în faptul ca organele de inspectie fiscala au constatat ca S.C. X S.R.L. a efectuat o serie de operatiuni ilegale, respectiv:

- a înregistrat în contabilitate facturi fiscale “false” (fara elementele de securitate implementate de Imprimeria Nationala);
- a înregistrat în contabilitate facturi emise sub antetul unor firme de tip “fantoma”, sau societatile în numele carora s-au emis aceste facturi nu recunosc tranzactiile respective;
- platile evidentiare în contabilitate sunt fictive, precum și receptiile întocmite pentru marfurile de pe aceste facturi.

Ca urmare, organele administrative nu se pot pronunța pe fondul cauzei înainte de a se finaliza solutionarea laturii penale, având în vedere faptul ca în speta se pune problema realitatii operatiunilor efectuate.

Având în vedere cele precizate mai sus, se retine ca pana la pronuntarea unei solutii pe latura penală, se va suspenda solutionarea contestatiei pentru suma totală contestată, procedura administrativa urmând a fi reluată în conformitate cu dispozitiile art.184 alin.(3) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată care precizează:

“[...] (3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.”

2. Referitor la solicitarea contestatoarei privind suspendarea executarii actului administrativ fiscal, in speta Decizia de impunere, cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor are competenta materiala de a se investi cu solutionarea acestui capat de cerere, in conditiile in care cererea de suspendare a executarii actului administrativ fiscal nu se afla in competenta sa materiala de solutionare.

In fapt, prin contestatia formulata, S.C X S.R.L. a solicitat suspendarea executarii Deciziei de impunere nr.965/29.09.2006 in temeiul art.185 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

In drept, sunt incidente prevederile art.185 alin.(1) si alin.(2) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, astfel cum a fost modificata de Legea nr.158/2006 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.165/2005 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit carora:

"(1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.

(2) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare, cu condiția depunerii unei garanții la nivelul sumei contestate."

Potrivit art.14 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, se precizeaza:

"(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, o dată cu sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ până la pronunțarea instanței de fond.

(2) Instanța va rezolva cererea de suspendare, de urgență, cu citarea părților."

Se retine ca **S.C. X S.R.L.** a depus contestatia la Directia generala a finantelor publice, la data de 13.11.2006, ulterior datei de 23.06.2006, data intrarii in vigoare a Legii nr.158/2006, privind aprobarea O.U.G. nr. 165/2005 pentru modificarea O.G. nr. 92/2003.

Avand in vedere dispozitiile imperative ale legii, principiul de drept al aplicarii imediate a legii noi, cererea societatii contestatoare de suspendare a executarii Deciziei de impunere emisa de Directia generala a finantelor publice intra sub incidenta prevederilor Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ, motiv pentru care Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nu se poate investi cu solutionarea cererii formulata de S.C. X S.R.L., neavand competenta materiala.

3. In ceea ce priveste contestatia formulata impotriva Dispozitiei privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala, cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor are competenta de a solutiona acest capat de cerere in conditiile in care dispozitia privind masurile nu se refera la stabilirea de obligatii fiscale precum si accesorii ale acestora, ci la masuri in sarcina contribuabilului, neavand caracterul unui titlu de creanta fiscala.

In fapt, prin Dispozitie organele de inspectie fiscala au dispus inregistrarea in evidenta contabila a debitelor suplimentare precum si a accesoriilor acestora stabilite prin Decizia de impunere, respectiv taxa pe valoarea adaugata, accesorii aferente taxei pe valoarea adaugata, impozit pe profit, accesorii aferente impozitului pe profit, impozit pe dividende si accesorii aferente impozitului pe dividende.

In drept, potrivit art.179 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor este competenta sa solutioneze ***“contestatiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum si a titlurilor de creanta privind datoria vamala [...]”***

Ordinul ministrului finantelor publice nr.1939/2004 pentru aprobarea formularului "Dispozitie privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala", cod 14.13.27.18, la pct. 1 din Anexa 2 Instructiunile de completare a formularului "Dispozitie privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala", cod 14.13.27.18, prevede:

"1. Formularul "Dispozitie privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala" reprezinta actul administrativ fiscal emis de organele de inspectie fiscala în aplicarea prevederilor legale privind obligativitatea contribuabililor de a îndeplini masurile stabilite. Nu va cuprinde masuri referitoare la sumele pe care contribuabilii le datoreaza bugetului general consolidat al statului."

Intrucat masurile dispuse in sarcina **S.C. X S.R.L.** prin Dispozitie nu vizeaza stabilirea obligatiilor fiscale ale contestatoarei, fapt pentru care Dispozitia nu are caracterul unui titlu de creanta, se retine ca solutionarea contestatiei pentru acest capat de cerere intra in competenta organelor fiscale emitente ale actului administrativ contestat, Directia generala de solutionare a contestatiilor neavand competenta de solutionare a dispozitiei privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala, potrivit art.179 alin.(2) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, republicata, care precizeaza:

"Contestatiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se solutioneaza de catre organele fiscale emitente."

coroborat cu punctual 5.2 din O.P.A.N.A.F. nr. 519/2005:

"Alte acte administrative fiscale pot fi: dispoziția de măsuri, decizia privind stabilirea răspunderii reglementată de art. 28 din Codul de procedură fiscală, republicat, notele de compensare, înștiințări de plată, procesul-verbal privind calculul dobânzilor cuvenite contribuabilului etc."

Prin urmare, pentru acest capat de cerere, dosarul va fi transmis spre solutionare Directiei generale a finantelor publice, Activitatea de control financiar fiscal in calitate de organ emitent al dispozitiei de masuri.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul prevederilor art. 184 coroborate cu art.186 alin.(4) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicata, se

DECIDE

1. **Suspendarea solutionarii contestatiei S.C. X S.R.L.** referitoare la:

- impozit pe profit;
- majorari de intarziere aferente impozitului pe profit;
- penalitati aferente impozitului pe profit;
- taxa pe valoarea adaugata;
- majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata;
- penalitati aferente taxei pe valoarea adaugata.

procedura administrativa urmand a fi reluata la incetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea, in conditiile legii, conform celor retinute prin prezenta decizie, iar la incetarea motivului care a determinat suspendarea dosarul cauzei sa fie inaintat organului competent conform legii pentru solutionarea cauzei in functie de solutia pe latura penala.

2. In ceea ce priveste cererea de suspendare a executarii Deciziei de impunere formulata de **S.C. X S.R.L.**, Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor nu se poate investi cu solutionarea acesteia neavand competenta materiala.

3. Transmiterea contestatiei formulata de **S.C. X S.R.L.** impotriva Dispozitiei privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala, Directiei generale a finantelor publice - Activitatea de control financiar fiscal spre competenta solutionare.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel in termen de 6 luni de la data comunicarii.